

CALIFORNIJOS LIETUVIAI

* LITHUANIANS OF CALIFORNIA * A MONTHLY BULLETIN - - -

VOL. I, NO 7

RUGPIŪTIS-AUGUST, 1946

P A D Ė K I M E T R E M T I N I A M S L I E T U N I A M S - -

Tūkstančiai atsisaukimu iš Vakarų Europoje esančių lietuvių tremtinių pasiekia amerikiečius lietuvius: ar tai gimines, draugus, buvusius kaimynus ar tai net visai nepažystamus asmenis. Daugiausia jų prašo surasti gimines ir draugus, kiti nori persiusti žinią savo tėvams į Lietuvą, kad jie dar tebėra sveiki ir gyvi-mat dagelyje atvieju namiškiai juos laikė karo aukomis. Dar kiti prašo laikraščiu ir informacijų apie pragyvenimo sąlygas Amerikoje. Bet visų jų yra dedamos viltys, kad gal atsibas kokių galimumu atvykti Amerikon. Todel kai kurie net iš karto ir paprašo, kad paruoštume jiems islaikymo garantijas (affidavit of support.) Pazvelkime trumpai apie tas pagalbos tremtiniam priemones.

Mes turime padėti tremtiniam lietuviams surasti savo gimines ir pažystamus Amerikoje, paieškodami savo miestelyje per telefono knygas, balsuotojų sąrašus ir per draugus, ar tie paieškomi asmens čia negyvena, ar jie čia nesiranda pakeite pavardę, ar ištekęjusios už svetimtaucių. Suradę, tuoj praneškite laikraštyje paskelbusiam paieškojimą.

Pasiųskime tremtiniam laišku ir laikraščiu, nes jie to be galo tenai trokšta ir laukia. Kas yra būves kariuomenėje, žino, ką reiškia gauti laišką, ypac nuobpdžiaujant ir esant beviltiškume. Jiems tenai, trktuojamiems beveik kaip kaliniais, yra nuobodžiau negu buvo musu kariams. Užprenumeruokime Amerikos lietuvių laikraščius jiems bent pusmečiui ir už tai tremtiniai jums bus labai dėkingi.

Pasiųskime jiems, nors to ir neprašo, džiovintų vaisių, šokolado, kenuotos mėsos ir rūkytos dešros ar rukytų lasinių. Taip pat galime pasiųsti ką nors iš apatinių rūbų arba vartotų virsutinių rūbų. Dabar jau leidžiama siųsti vietoje penkių svarų vienuolėkos svarų dėžutė. Tie, kurie lanko mokyklą ar planuoja atvykti į USA, būtinai nori gauti anglų-lietuvių kalbos žodyną ir koki nors anglų kalbos vadovėlį. Nupirkime tai ir įpakuokime kartu su maistu. Tiesą, patartina vynioti viską į lietuviškus laikraščius, nes jie ir tai perskaito.

Amerikos lietuviai, kurie neturite tremtinių giminių ar draugų, aukas ir senus rūbus siųskite į centralinį BALF sandėli: 101 Grand st., Brooklyn 11, New York. Kai UNRRA užsidarys nuo 1947 m. sausio mėn., tada vien Amerikos lietuvių aukomis turėsime palaikyti brolių tremtinių gyvybes.

PARUOSKIME ISLAIKIMO GARANTIJAS. Šiu metu pabaigoje tremtinių lietuvių gyvenimas bus labai rizikingas- juos baugins nežinia, kas su jais bus daroma, panaikinus UNRRA'os pašalpas: ar jie bus siunčiami, iš kur pasitraukę- plesriajai meskai į kruvinus nasrus, ar juos priims į kurią nors valstybę. Būtu geriausia, kad dauguma energingų ir išmoksintų lietuvių parsisiųsdintume į USA. Tas būtu galima įvykdyti jei visi labiau pasituri lietuviai nepagailėtu paskolinti apie 300 dolerių dėl kelionės ir paruoštų bent vienam tremtinui išlaikymo garantiją (affidavita).

Savaime yra aišku, kad tremtiniai atvykę į Jungtines valstybes, netingiausias tris ar penkis metus ir nesinaudos taja išlaikymo privilegija, bet užsidirbs sau duoną ir su laiku net grąžins paskolą. Jau nemažai turime tokių pavyzdžių. Jais ir kiti paseks, tik padėkime jiems čia atvykti.

Tiesa, kad Lietuvos quota dėl įvažiavimo į USA yra labai maža, vos keli šimtai per metus, bet dėl to mes neturėtume susilaikyti nuo mėginimo juos gelbėti; viena, kad turėdami išlaikymo garantijas ir pakvietimą atvykti į USA, jiems bus leista laukti quotes eilės ir nedarys prieš jų valią jokių žygių; antra, gal kartais Amerikos kongresas nutarti tam tikrą skaičių tremtinių išleisti visai be quotes reikalavimo; trečia, jiems būtų daug saugiau ir ramiau, jei iš anksto aprūpintume garantijomis. Kiekvienas amerikietis, kuris turi savo namus, ar kokį biznį ir dar apie poros tūkstančių grynais pinigais sutaupę, drąsiai gali išrašyti viena "affidavit of support", gi kas turi didesni turtą ar kokia imone, gali net kelis afidavitus paruošti, o tie kurie turi sava dideli biznį, ir yra reikalingi darbininku-specialistu, gali net keliolika tremtinių darbininku parsisiųsdinti. Kurie prisibijote išduoti garantijas, atsiminkite, kad mes nieko nerizikuojame, tuos garantijos yra tik nustatytas formalumas, mes tik pasižadame, kad garantuojamas asmuo čia atvykęs nebadaus ir neprašys iš valdžios pašalpos bei išlaikymo, o juk faktiškai kaip nepilietis, jis to ir negautų, bet per penkis metus gavęs pilietybės dokumentus, jis jau neturės teisės iš tavęs net išlaikymo prašyti, tada valstybė už jį bus atsakinga. Taigi jeigu jūs maitinsite, už tai jis jums padės tvarkytis ir dirbti, o jei gaus kur kitur darbą, tai nuo tavęs atpuls atsakomybė. Už garantuojamo asmens padarytas skolas ir nuosituolius, garantijų davėjas nėra atsakomingas - būtų atsakingas, jei tas asmuo iš bado mirtų, bet iki šiol dar Amerikoje iš bado mirstančių nėra. Dėl paruošimo "affidavit of support" galite kreiptis į didesnes notary-public notary įstaigas, į real estate ofisus ir į lietuviškų laikraščių redakcijas. Prie išlaikymo garantijų reikia pridėti įrodymus, kad turi nuosavybę, kiek uždirbi ir kiek turi sutaupęs pinigų. Geriausiai padaryti photostatic copies turimų dokumentų ir gauti iš darbo paliudijimą, kada ten pradėjai dirbti ir kiek uždirbi. (Pav. Affidavit of Support paskutiniame K.L. puslapyje)

KELI ŽODŽIAI TREMTINIAMS LIETUVIAMS

Tremtiniai lietuviai, susirašinėdami su Amerikos lietuviais, turi iš karto duoti savo gimimo data, vietą ir tėvų vardus, pavardes, dabartinį adresą ir giminystės ryšį su asmeniu, duodančiu garantiją. Galima išduoti garantijas ir ne giminėms, tik jie vėliai gaus quota vizą: pirmenybė duodama artimiausiems giminėms ir našlaičiams (nelegaliu būdu pirmaisiais ilenda ir zyda, jie turi ir nesigaili savo pinigų). Iš tremtinių pusės būtų netaktiška užsipulti savo draugus ir gimines, tiesiog išsakant "atsiusk man, žmonai ir dviem mažoms dukrelėms" affidavit of support", nežinant ar jie tai ekonomiskai ir legaliskai gali padaryti, nežinant net ką reiškia tas "affidavit". Geriausia duokite suprasti, kad norėtumėte Amerikon atvykti, kad norėtumėte gauti pagalbos ar tarpininkavimo, kad kiti jums padėtų, ar tai privatus asmens ar organizacijos.

Dar noriu duoti vieną mintį tremtiniams, kaip galima greitesniu laiku atvykti Amerikon - tai taip vadinama "non-quota visa" arba "student visa", arba "visitors visa", kurie yra išduodami tik apribuotam laikotarpiui: pav., visitors visa, rodos, šešiems mėnesiams, "student visa" dviem ar keturiem metams ir t.t. Jau atvykę čia susirasite galimumų, kaip "non-quota" status pakeisti į "quota", tam yra keliolika būdų. Paruoškite prašymus dėl stipendijų - "scholarship" į privačius Amerikos universitetus, kolegijas, akademijas. Net keleta buvusių klierų turen priimti Marian Hills Seminary, Hinsdale, Ill., Marianapolis College, Thompson, Conn., St. Casimirs Academy, Chicago, Ill. ir kitos. Paprašykite giminių, kad pasiteirautų apie scholarships privačiuose vienuolynuose vedamuose mokslo įstaigose.

Amerikos lietuviai, gelbėkime skurstančius tautiečius. Jei norite adresų, rašykite į K.L. ir kitas redakcijas, gausite, ko norėsite: daktarų, kunigų, inžinierių, prekybininkų, studentų, mokytojų ir darbininkų.

LOS ANGELES, CAL.

Š V. K A Z I M I E R O P A R A P I J O S B I U L E T E N I S .

Redaguoja Prelatas Julius Maciejauskas.

Baigiasi jau ir rugpiūčio mėnuo, turėjome nemažai svečių iš įvairių tolimesnių lietuvių kolonijų. Svarbesnieji svečiai-trys Antanai: St. Louis. klebonas Antanas Deksnys, profesorius ir "Amerikos" redaktorius Antanas Vaiciulaitis, klierikas Antanas Tamulis. Svečiams Kalifornija labai patiko, ypač Catalinos sala. Ražymetina, kad Kalifornijos lietuvių atsizymėjo vaisinguma, todėl svečiai buvo patenkinti ir gerame upe išvyko į Grand Canyon.

Mano parapijiečiai ne tik tai yra vaisingi ir širdingai priima tuos lietuvius, kurie atvyksta iš kitų kolonijų pasidžiaugti Kalifornijos gamta, pakviėpuoti tyriausiu oru, pasimaudyti Pacifike ir pasikaitinti saulės spinduliais, bet ne pamiršta ne tu lietuvių, kurie gelbėdami savo gyvybę, atsidūrė Vakarų Europos valstybėse ir dabar kenčia alkį ir šaltį. Jau daug tūkstančių svarų išsiųsta iš mūsų parapijos tremtinims drabužių ir avalynės, bet nenustoja ir toliau rinkti senus rūbus ir maistą. Turiu pripažinti, kad prie šio kilnaus ir gailėstingo darbo prisideda visi, tik iškiriant komunistus. Labai gražiai dirba L. A. lietuvių labdarių ir kultūros klubas, vadovaujamas Jociaus, Zilinsko, Sereikėnės ir sekretorės Onos Lužienės, kuri būdama 82 m. amžiaus dar su savo suvargusia ranka išraso nariams pakvietimus į susirinkimus ir užraso pravedamų susirinkimų eigą. Ona Lužienė yra geras pavyzdys jaunoms moterėlėms, kaip reikia kartais savęs atsizadėti ir dirbti kilnesniems tikslams, siekti aukštesnio kultūros laipsnio. Lietuvių kultūros ir labdaros klubas netikėtai paskyre žymią auką tremtinims našlaiciams, bet dar nori didesnę pinigų sumą nusiusti ir tuo tikslu rugpiūčio 25 d. suruose didelį balių su sokiais ir valgiais-330 South Ford Blvd., L.A.

Antra mano parapijoje remianti tremtinius organizacija yra Amerikos Lietuvių Tarybos L.A. skyrius, vadovaujamas K. Luksio, P. Zilinsko ir ypatingai gabios ir veiklios sekretorės Bronės Starkienės. Tas skyrius savo nuveiktais darbais įrodė visai Amerikai, kad Los Angeles lietuviai nevien savo reikalais užimti, bet labai karštai atjaucia visų lietuvių reikalus ir remia pagal savo išgales.

Trecia ir didžiausia organizacija yra Sv. Kazimiero parapija, kuri sekmingai veikia, nors klebonas pabaigė 78 m. amžiaus ir 55 m. kunigavimmo laikotarpį. Man paciam apie save neispuola rasyti, bet rasau neieskodamas pagyrimų, nes suprantu, kad tie pagyrimai yra tik tai dumai ir jie mano senos galvos neapsvaigins. Priminėiu apie save dėl to, kad mano pavyzdį sektumete, kad dirbtumėte gailėstingus darbus, neišsikalbėdami senatvė, ligą, etc. Juk ir Sv. Povilas pasigyrė: "Bukite mano pasekėjais, kaip aš Kristaus." Parapija apima visas draugijas, klubus ir organizacijas, kurios nėra priešingos Katalikų Baznyčiai. Todėl ir aš dalyvauju visuose geruose klubuose bei organizacijose ir jas remiu. Čia ypatingą pagarbą turiu pareikšti Sv. Pranciškaus Trecio Ordino-Tremtininkų Organizacijai, kuri nors ir neskaitlinga ir nesenai ikurta, tačiau įrodė savo geraširdiskumą ir jau išsiuntė tūkstantį svarų kenuotos mėsos tremtinims, o dabar surinko keturis simtus svarų drabužių ir užpirko vel kenuotos mėsos šie asmenys: Casimir Fiedler (Nelietuvis) simtą svarų ir Danielius Sleinis taip pat simtą svarų kenuotos mėsos.

Dar priminsiu vieną gražų pasireiškimą mano parapijoje, kad Ona S w y t apsiėmė priimti savo globon 16 m. amžiaus našlaitę, leisti ją į mokyklą, išlavinti amato, kad galėtų ateityje padaryti sau pragyvenimą.

I Š L O S A N G E L E S L I E T U V I Ų G Y V E N I M O - - -

Rašo B r o n ė S t a r k i e n ė

Liepos 22 d. išlydėjome į namus-Chicagon artistę-dainininkę Onutę Skeveriutę. Ji viešėjo bent kelias dienas Santa Monicoje pas seną savo pažystamą ir lietuviškos scenos bendradarbę Adelę Nausėdienę. Onutės tolimesnieji planai- kopti aukštyrą savo profesijoje. Mes jai linkime didžiausio pasisekimo ir pilnai tikime, kad savo tikslo Onuks pasieks, nes ji turi daug jaunos energijos, linksma ir myli žmones.

Anita Karnavičienė (Navickaitė) tai kita muzikė-dainininkė irgi chicagietė, čia leidžianti atostogas. Kaip girdėjau iš ponios Karnavičienės lūpų, tai jos atostogos neribotos. Manau, kad ji irgi labai lietuviška, tai savo čia buvimo metu gal palinksmins mus savo talentais.

Labai dėkinga esu visiems choristams ir svečiams už atsilankymą pas mane liepos 14 d.. -aikas prabėgo labai linksmi. Jaunimas pasimaudė jūroje, pašoko, padainavo. Rimtą nuotaiką gi sudarė profesorius K. Pakšto kalba apie prispaustą Lietuvą ir apie lietuvių išlaikymo Amerikoje problemas. Jautriai į tai atsiliepė p.p. Batkai, dar naujai čia apsigyvenę nuosirdūs lietuviai, Algis Regis, Miltonas Starkus, F. Masonas, M. Vilkiene, Jonas Petrauskas ir kiti. Svarbu, kad jaunimas pasizadėjo nuosirdžiai lankytis į dainų ir giesmių pamokas, kuomet juos prasi-dės. Daina ir giesmė gali padėti mums čia ilgėliau išsilaikyti.

Šiomis dienomis mūsų Ramiojo vandenyno pakrastių apylinkėse labai garbingi svečiai iš rytinių valstijų, tai Kun. A. Deksnys, rasytojas A. Vaičiulaitis ir stud. A. Tamulis. Vaisinome kuo turėjome. Buvo suruosti du didesni subuvimai jiems pagerbti: vienas pas tevelius mūsų vargoninkės G. Gražytės ir kitas Santa Monicoje pas mane. Ir vėl dainavome ir vėl kalbėjome. Su daina mes juos ir išlydėjome bankiete Pasadenoje, Cal. proga krikštynų, kurioms kumavo G. Gražytė ir M. Starkus. Gaila buvo su jais atsisveikinti. Linksma tai buvo Antanų trjukė.

Girdėjome, kad p.p. Aftukai ir vėl persikėlė gyventi į mūsų miestą. Ponia Aftukienė, buvusi Amėsienė, yra veikli mūsų lietuviškoje organizacijoje. Tikimės, kad ji ir vėl mums padės, kaip padėjo seniau, nors ir trumpai čia pagyvenusi.

Antanas P o c i ū n a s, mūsų choristas šiomis dienomis susiziedavo su p-le Z. Zalickaite iš Pittsburgh, Pa. Linkime greitai apsivesti ir laimingai gyventi ilgai, ilgai.

K. Luksis vis dar turi vikriai suktis, pardavinėdamas chicagieciams real estate. Nespeja vienus aprūpinti, žiurek jau kiti atvažiuoja ir prašo paieškoti gerus namus pirkti. Šį kartą atvyksta apsigyventi p.p. N. Milauskai iš Cicero, Illinois.

Los Angeličių grupė, koncertavusi birželio 29 d., 1946 San Francisco mieste taria vietiniams lietuviams nuosirdų aciu už gražų priėmimą ir vaise. Reiktų taip vieni kitus aplankyti kasmet ir vieni kitiems padėti. Mes iš savo puses beveik pasizadame tai padaryti. Didelis dėkui p.p. J. Kaze, p.p. Skiriams ir A. Poskui už individualų mūsų vaisinimą ir miesto aprodymą.

(Atkelta iš Sv. Kazimiero parapijos veikimo)

Mayberry

Dar turiu pabrėžti du svarbius atsitikimus: Jonas ir Elena Mayberry (iš namų Zlinskaitė) priėmė auginti ir išūnino našlaitę mergaitę, kurią pakrikštijo mūsų bažnyčioje ir išauklės lietuviškoje dvasioje; taipogi Konstancija Wells, lietuvaitė ištekejusi už svetimtaucio, savo naują sūnų pakrikštijo mūsų bažnyčioje ir žadą užauginti gerą lietuvi-kataliką. Lai ir kitos lietuvaitės nepasiduoda svetimtaucių įtakai.

VIEWS ON VARIOUS SUBJECTS
by Milton C. Stark

Of all the composers of music this world has ever sheltered, by far the least musical is the Modern, Dimitri Shostakovich. His music brings to mind early visits to favorite zoos, particularly to those enclosures inhabited monkeys. But Dimitri's music is not given solely to zoological tendencies; oftentimes it is possible to detect the infiltration of foreign elements, as in his Sixth Symphony wherein a workshop of the body and fender works type is beautifully exemplified. Mr. Shostakovich should make an excellent mechanic.

On canvas is another peculiar figure worthy of a few words. He is the well known Dali, an artist extraordinary. He has achieved on canvas what innumerable idiots throughout the world have been scrawling on the walls of their cells. Ah, those happy few who understand and continue to support this gem of a creator, Dali! I often wish that I were out of my mind, so that I too could appreciate him.

I must, of course, pass a few remarks on the literary-minded, the writers of this day. The author of Forever Amber is an outstanding example of current trends in literature. She, with greater continuity than her contemporaries, contrives to have bigger and better bedroom scenes in her work. Many words and many pages leave but a few afterthoughts on the part of the reader. As an historical novel Forever Amber is a wretched failure, as just a novel it reeks of pornography. I now know one more fact after having read the book in question: fornication and adultery existed in England in the times treated.

Now I shall discuss a political issue. The land of Russia is great, and its people are many. Why is it that this nation is plundering its smaller neighbors, and why are the people being exiled from their rightful countries and homes? There is but one possible answer: Russia has her huge eye on world domination. And the dreadful part of it is that success is in the offering. It is time that the Caucasians should unite and crush the invading Tatars, as they did in the Fourteenth Century. Today Nazi war criminals are being punished. When are the Russian war criminals going to be punished? Nobody has the guts to punish them. You will remember that ten thousand Polish officers were recently murdered in a wood near Smolensk--the Russians blame the Nazis, but it is definitely known that the Russians played the murderers (there was a lone survivor).

Everyone face it! Russia is a menace to world peace.

An atomic bomb on the Kremlin would do a lot more for world happiness than a thousand peace conferences.

*

* D R E A M S - written by J E A N G R A Z I S - *

*

As we approach another month,	With laughter and a tear or two *
A month of one's cherished	We endeavour to make *
thoughts and dreams,	life worth while, *
For some to come true	And yet life runs its *
For some just dreams.	Aimless errands, *

	Surrounding and leaving *
--	---------------------------

Dreams of love and romance,	Us just dreams. *
-----------------------------	-------------------

Of happiness and wealth,	
--------------------------	--

Our hearts wishes we do	As the passing of time *
-------------------------	--------------------------

crave to acquire	Reflects upon us, *
------------------	---------------------

Never for a moment to	We sometimes find that dreams *
-----------------------	---------------------------------

Lose that desire:	Are meant for someone, *
-------------------	--------------------------

	Someone whose life *
--	----------------------

	And jous are but a dreams. *
--	------------------------------

ARIZONA, THE LAND OF SUNSHINE.

T U C S O N T O D A Y

The bustling, cosmopolitan city of today is far cry from old Tucson where a few adobe huts were huddled inside an adobe wall, and townspeople were in constant fear of invaders. Today Tucson is modern and is happy mingling of the old and the new, the past and the present, a combination ever alive to new and progressive interests.

Amid modern surroundings there are many old landmarks which are of interest in associating the Old Pueblo with its wild and riotous past. At the south side of the tiledomed court house stands a portion of the original city hall. In the business center is the adobe building that was once the home of Territorial Governor Hughes in 1874. There are mute reminders of the vast strides which have been made within a few decades; there are modern homes and residences in the north-east part of the city. At the north is the University of Arizona, of Mexican architecture.

U N I V E R S I T Y O F A R I Z O N A .

On a palm-dotted campus of 85 acres stands the University of Arizona, one of the nations foremost educational institutions. Its activities are centered in nine phases- agriculture, education, engineering, fine arts, liberal arts, law, mines, graduate studies, business and public administration and school of home economics, military science and tactics, music. The normal enrollment of the University is 2,900, and extension classes are offered for hundreds more.

S A N X A V I E R D E L B A C .

San Xavier Del Bac is located nine miles south from Tucson on the San Xavier Road. San Xavier Del Bac is one of the oldest and most interesting missions in the West, and has played a large part in the early history of Arizona. The mission was begun in 1783 and completed ten years later. The walls of the structure are from two to six feet thick and holds wooden doors which have bars of iron fitted into the wood. No iron nail was used in the construction work. One of the most interesting parts of the structure is the Altar built of plaster by Indians and brightly colored with stains made from cacti. This great monument or structure was built by Indians under the supervision of Spanish Padres and Spanish architects.

At the present time the Brown Franciscan Fathers operate this institution. They have about 900 Papago Indians for their congregation.

T H E C H U R C H O F S A N T A R I T A I N T H E D E S E R T .

Near Tucson, 20 miles east on Highway 80, one mile north from the main highway, stands the church- Santa Rita in the Desert, between the Southern Pacific Railroad tracts. This is one of the most unique chapels in the country built by Mrs. C. Beach in 1935 in honor of her first husband, Dr. Tacamine, a famous chemist who died in 1922. Its present pastor is Rev. George Jonaitis. Father Jonaitis' parish is much larger in area than Cook County, Illinois, but in number his parish is small. The residents are Mexicans and there are some Indian families.

SAN FRANCISCO, CAL.

ULRA MEETINGS

In July there were two ULRA, Chapter 109 meetings. At the first one only business matters were discussed. At the second meeting there was a guest speaker, Jadvyga Stulgaitė--Mrs. Lane, a Lithuanian refugee who came to the U.S. just a few months ago. She gave a explicit explanation of the situation in Soviet occupied Lithuania and why 1/3 of Lithuanians left their country and fled westwards to the American and British occupation zones.

There was also a special short meeting to get acquainted with outstanding visitors -- guests from the eastern states. These guests were: Rev. A. Deksnys, pastor of East St. Louis Lithuanian parish, A. Vaiciulaitis, writer and editor of "America" weekly newspaper, and A. Tamulis, student of theology.

AT ALBINA YASAITIS' WEDDING.

The formal wedding and reception of Albina Yasaitis and Robert Glessner was on July 28, 1946.

However, Mr. & Mrs. J. Jasaitis gave a special party for many of their Lithuanian friends on July 30th, at their home, 181 Jersey St., San Francisco. There we had the opportunity to meet Mr. & Mrs. Yasaitis four sons and their wives. Our guests from the East, Rev. A. Deksnys, A. Vaiciulaitis, and A. Tamulis were also there. Everybody enjoyed the evening with good food, drinks and Lithuanian folk songs.

COMMUNISTIC CONCERT

At the beginning of September, a communistic Lithuanian chorus from Los Angeles, headed by a young couple of well known Lithuanian quislings, will present a operetta "Kada kaimas nemiega" at San Francisco. S. F. Lithuanians, how long are we going to support these traitors of Lithuania and traitors of this country?!

Do we willingly and knowingly give them financial aid by attending their doings, so that (at this very moment) our soldiers be killed in Korea, our marines attacked in Manchuria, and our passenger airplanes shot down by Tito communists in Yugoslavia.

Supporting such peace breakers as communists, could we call ourselves loyal Americans and true Lithuanians?

It is about time that all communists of California should be sent to concentration camps (as we did with Japs), because "every good communist must be a spy for Soviet Russia," as expressed by Mr. Hoover, director of FBI.

NEXT ULRA MEETING ON SEPT. 15, 1946

After our vacations' and honeymoons', let us reserve September 15, 1946, for a meeting of United Lithuanian Relief Fund of America, Chapter 109.

* Let's all come and bring some new members.

REDAKCIJA GAVO PAIESKOJIMUS SIU LIETUVIU: Mrs. Bernice Shellman, Mrs. Marcella Trakszelis, Peter Salentas, Jonas Simaitis, Mykolas Valantiejus, Petras ir Juozas Kersulis, Matijošius Seliokas, Ona Mikulskas, Vincas Rudaitis, Augustas ir Antanas Bertulis, Jonas, Andrius ir Juozas Lieponis, Vladas ir Vitalius Kaminskas.

PERSONALS

This year weddings were so numerous amongst our Liths that there are only a few unmarried left.

MARTHA KAZE is also leaving this group of few and will get married. She will exchange nuptial vows with ROY ZAHN on August 24th, at 10 A.M., in Saint Augustine's Church, Oakland where the marriage ceremonies will be performed.

ALBERT YASAITIS was gone on a vacation to Idaho where he visited his brother John. Albert liked it there but thinks the weather was too hot.

MR. & MRS. MIKE NUNEZ and JUNIOR are all having a wonderful time traveling across the U.S.. They already have visited dad's (Mike's) folks in Ontario, Canada and now are spending their time leisurely at mom's folks--the Kucinskask family in Athol, Mass..

MR. & MRS. J. SAVISKI had a grand time at Santa Cruz where "time is much too short."

S. ANTANAITIS, resident of San Francisco, who has spent many years at various parts of the world, is again ready to leave for Korea. There he will work for the U.S. Army as a translator.

ALBERT KUCINSKAS has been ill for three weeks. Now he is back to work.

Mrs. B. Skirius gave birth to a baby-girl on July 28th. The baby was named Adele--Ruta. A. Tamulis and Mrs. H. Lane (Stulgaite) were the god-parents.

MRS. ANITA KARNS (KARNAVICIUS) is vacationing in Los Angeles. She is a violinist and a singer. Anita has studied music in Lithuania and also belonged to the Lithuanian opera orchestra.

MRS. B. STARK gave several parties in the last few weeks. One--a beach party given in honor of her son Milton, recently discharged from the Navy; another--in honor of guests from the East--the "three Antanai": Rev. A. Deksnys, writer A. Vaiciulaitis, and A. Tamulis.

JEAN GRAZIS and MILTON STARK were the god-parents for Mr. & Mrs. Mayberry's daughter--Norma Jean.

JOE SLIAKIS has gone into business. He opened up a gasoline station at Washington and Atlantic Blvd, Los Angeles. We wish him lots of luck and success in his new venture.

Please send subscriptions (\$1.00 per year) and correspondence to:

Anthony F. Skirius, 2721 Logan St., Oakland, California

or

Msgr. Julius Maciejaskas, 2511-3rd Ave, Los Angeles 16, Cal.
